

оуѣчатъ, н. п. ѡтъ Петровый-Петровыю, и со оуѣченіемъ Петровъ Петрово конь. Павловый-Павловыю, и Павловъ Павлово, тако и Столновъ-Столново, и Іовановъ-Іованово, и проч. И како то ѡпредѣлава разуматъ, Петровыю и Павловыю безъ оуѣченіемъ, толкова и Петрово и Павлово (конь) со оуѣченіемъ. Такива са и ѡнія що се ѡкончаватъ на евъ и на инъ. Н. п. ѡтъ Алексій-Алексіевъ, Георгіевъ, Васіліевъ, Димітріевъ, Матѳеевъ, предѣчевъ, царевъ, ѡтцевъ, стрѣлцевъ, и проч. и ѡтъ Феодора-Феодоринъ, Анна-Аннинъ, Варвара-Варваринъ, сестра-сестринъ, тѣта тетинъ (притажѣтелно, сир. ѡ τῆς θείας. ѡ тетинъ, коѣто по мѣста се говори и лѣльинъ ѡ θεῖος) лѣла лѣльинъ, стріна-стрінинъ, на-на-нанинъ, баба-бабинъ, и други такива. ѡ отъ чичѣ трѣбѣваше да се начертѣе чичинъ (коѣто ѣ и оупотребѣтелно по мѣста) а не чичовъ, видисе да се произвѣди ѡтъ чичо, като мѣрковъ ѡтъ мѣрко, тако и ѡтъ владыка владыковъ и владычинъ, и пр. Нѣкои начертѣватъ злоупотребѣтелно и ѡтъ Петровъ Петревъ, Павловъ Павлевъ, и проч.

„Тako и женски те, и средни те по примѣрѣ начетвѣрто то склонѣніе се склонѣвъ н. п. Петрова та, Павлова та женѣ. множ. Петро-